

Kritiek op borstklopperij boeren over eigen 'heldenrol' in Hongerwinter

07-12-2019

Uit het westen naar de boeren in het oosten en weer terug

Boze boerenleider Marc van den Oever van de militante actiegroep Farmers Defence Force (FDF) pochte over de heldenrol van boeren tijdens de [Hongerwinter](#). In die maanden van 1944-45, toen de nazi's de aanvoer van voedsel naar de Randstad blokkeerden, kwamen 20.000 mensen van de honger om het leven. In een brief aan de leden citeerde hij een van de actievoerders:

"In de winter 2019/2020 is het 75 jaar geleden dat we een Hongerwinter hadden. Dat de boer de meest gewaardeerde burger was die deelde van het weinige eten wat hij had. Vaak van illegale huisslachten en het achterover gedrukte deel van de oogst en zuivel. Op fietsen zonder banden kwamen ze van heinde en verre. Hoeveel kan een mens vergeten in 75 jaar, blijkt wel uit de huidige houding ten opzichte van de boer. Hardop denkend vraag ik me af of het geheugen eens opgefrist moet worden."

Die claim op de heldenrol in de Tweede Wereldoorlog valt niet overal goed

"In de winter van 1945 raakte mijn toen 24-jarige moeder op haar tocht van Den Haag naar Drenthe haar tafelzilver, de inhoud van de linnenkast en bijna haar eerbaarheid kwijt. Er waren natuurlijk ook goede boeren. Maar de indruk die ze toen bij menige hongerlijder achterlieten was niet veel beter dan die van de bezetter. 'Grof, inhalig en machtsbelust', waren mijn moeders woorden. Die indruk wekken ze nu weer."

Bij het Verzetsmuseum zijn getuigenissen te vinden die het relaas ondersteunen

[Verzetsmuseum](#): *"Bij die hongertochten zijn ook veel mensen door de kou bezwaken. Ik heb een keer een paar meisjes zien lopen met hun dode vader op de handkar. Die gingen weer naar huis. M'n linnengoed, al mijn tafelzilver, m'n vloerkleed, alles heb ik ingeruild voor eten. Op den duur wilden de boeren geen linnengoed meer. Sommigen hadden zelfs een bordje op hun deur: 'Geen linnengoed meer'."*

Tijdens hun hongertochten waren ze soms weken onderweg

Bij Oorlogsverhalen wordt geconstateerd dat veel boeren hielpen maar een deel van hen misbruik maakten van de schrijnende situatie

Oorlogsverhalen: *"Veel mensen, vooral vrouwen, fietsten of liepen naar het oosten of noorden van het land om daar aan eten te komen, met het beetje geld dat ze hadden of om bezittingen: textiel, zilveren bestek en gouden sieraden te ruilen voor voedsel. Dergelijke tochten werden hongertochten genoemd. Veel boeren gaven onderdak aan mensen die over straat trokken. Die mensen worden hongertrekkers genoemd. Sommige boeren vroegen uit winstbejag veel te hoge prijzen voor het voedsel."*

Bron: BNNVara